

mundi, dialog. 2. & lib. 2. nouæ scientiæ de Motu accelerato ad Corollarium 1. propositionis 2. se expertum esse sapius, tum globum ferreum per aërem cadentem, tum globum æneum per excauatum in longiore tigillo alucolum in quacumque tigilli supra horizontem eleuatione descendente, perpetuò tantum præcisè temporis in descensu per primum totius percurrendi spatij quadrantem, quantum in trium reliquorum decursu insumpsisse: ex quo sine dubio consequens esset spatia æqualibus temporibus decursa, in ea esse ratione, quæ reperitur inter numeros impares ab vnitate procedentes: Id, inquam, tot erroribus obnoxium est, & exploratu adeo difficile, vt nihil inde certi concludi posse videatur. Nempe experimentum illud nullâ aliâ ratione à Galilæo institutum est, nisi ex obseruatione temporis, quo graua totum decurrendum spatium, ac deinde seorsum primum illius quadrantem suo descensu percurrunt: expenso videlicet ac notato pondere eius aquæ, quæ toto tempore descensûs, è clepsydra interim effluxisset. At nemo non videt, quàm hic obseruandi modus incertus sit, & quàm difficile, ne dicam impossibile, tempus vtriusque illius descensûs, ad exactam mensuram exigere, vel eo maximè nomine, quòd in tanta celeritate, initia & fines horum motuum, satis præcisè adueriti, notarique posse non videantur.

Experientia Galilæi multis erroribus obnoxia.

